

Trudne zachowania uczniów.

Tak zwane trudne zachowania uczniów to cały wachlarz działań, które przeszkadzają w prowadzeniu zajęć, utrudniają komunikację z uczniem i utrzymanie dyscypliny, a także rozpraszają inne dzieci. Według J. Levina i J.F. Nolana trudne zachowania zaburzają dyscyplinę, zakłócają prawa innych do nauki oraz są niebezpieczne psychicznie i fizycznie, zarówno dla przeszkadzającego, jak i dla innych członków grupy.

W przypadku uczniów klas młodszych trudne zachowania przyjmują pewne schematy, np. bicie rówieśników, niszczenia ich mienia, wpadanie w histerię w trakcie zajęć, wybieganie z klasy i zamykania się w szkolnej toalecie czy przedrzeźnianie nauczyciela.

MOŻLIWE PRZYCZYNY:

Do przyczyn, które mogą powodować trudne zachowania małego dziecka można zaliczyć:

1. brak znajomości zasad,
2. zaburzony proces socjalizacji,
3. trudna sytuacja domowa,
4. trudności w komunikowaniu się,
5. trudne zachowania wynikające z występowania u niego różnych zaburzeń, np. zespołu hiperkinetycznego, często z deficytem uwagi, choroby przewlekłe, przyjmowane leki lęki, niepełnosprawności, dysfunkcja intelektualna.

PRZEJAWY:

W sferze ruchowej:

- Uczeń nie potrafi trwać w bezruchu nawet przez kilka minut.
- Często podrywa się z miejsca, macha nogami, kręci się na krześle.
- Bez celu chodzi po sali.
- Wykazuje duży pośpiech w wykonywaniu czynności, towarzyszy mu przy tym wyraźne napięcie.
- Zwiększona aktywność w zakresie motoryki małej – stuka palcami, bez przerwy manipuluje przedmiotami (bawi się ołówkiem, rozrywa gumkę), kiwa głową, rusza ustami.

W sferze poznawczej:

- Ma dużą trudność w skupieniu uwagi.
- Szybko porzuca czynności, jeżeli nie przynoszą natychmiastowej gratyfikacji.
- Szybko się męczy, gdy musi pracować intelektualnie.
- Przerzuca uwagę z obiektu na obiekt, nie odpowiada na pytania, zmienia wątki wypowiedzi.
- Nie potrafi zorganizować swojego miejsca pracy, nie zapisuje zadań domowych, nie potrafi rozplanować swoich działań.
- Wykazuje dużą niestaranność w działaniu: pisaniu, recytowaniu wierszy, udzielaniu odpowiedzi; mogą występować problemy z artykulacją, strukturą zdania czy intonacją.

W sferze emocjonalnej:

- Wykazuje impulsywne działania, często bez powodu, np. rzuca przedmiotami, zaczepia kolegów.
- Nie panuje nad silnymi reakcjami emocjonalnymi, może wpadać w szał, krzyczeć, płakać.
- Jest bardziej niż inni uczniowie wrażliwy na różne bodźce; reaguje impulsywnie.
- Często wybucha złością, może dokonywać czynności agresywnych, trudnych do opanowania przez inne osoby

W codziennym kontakcie z dzieckiem ważne jest przestrzeganie określonych reguł, czyli:

1. respektowanie norm i zasad,
2. stosowanie konsekwencji (zamiast kary, która często wywołuje złość),
3. wzmacnianie pozytywne pożądanym zachowań, pożądanym zachowania,
4. wydawanie poleceń w jasny, zrozumiały sposób.

Ponadto wskazane jest skierowanie ucznia na diagnozę psychologiczną w celu określenia przyczyn trudności oraz wskazania sposobu rozwiązania problemu.

*Opracowała:
mgr Anna Podyma*